św. Zygmunt

»JEŚLI [...] WAS NIE PRZYJMĄ I NIE BĘDĄ WAS SŁUCHAĆ, [...] STRZĄŚNIJCIE PROCH Z NÓG WASZYCH...«

NR XXVIII/2009 (378) GAZETKA PARAFII ŚW. ZYGMUNTA W SŁOMCZYNIE 12 LIPCA 2009

[...] Z jednej strony Kościół, zjednoczony ze swoim Panem i „w Duchu Świętym”Łk 10, 21, błogosławi Ojca „za Jego dar niewypowiedziany”2 Kor 9,15 przez adorację, uwielbienie i dziękczynienie. Z drugiej strony, aż do spełnienia się zamysłu Bożego Kościół nie przestaje składać Ojcu 1300 „ofiary z otrzymanych od Niego darów” i prosić Go, by zesłał Ducha Świętego na te dary, na niego samego, na wiernych i na cały świat oraz by przez komunię w śmierci i zmartwychwstaniu Chrystusa Kapłana i przez moc Ducha Boże błogosławieństwa przynosiły owoce życia „ku chwale majestatu Jego łaski”Ef 1, 6. *[KKK, 1083]*

PIĘTNASTA NIEDZIELA ZWYKŁA

PROROK AMOS, *DORÉ, Gustave (1832, Strasbourg – 1883,Paryż)*, 1865, z „*La Sainte Bible*”, rycina; źródło: www.gutenberg.org

Z KSIĘGI PROROKA AMOSAAm 7,12-15

Amazjasz, kapłan w Betel, rzekł do Amosa: „'Widzący', idź, uciekaj sobie do ziemi Judy. I tam jedz chleb, i tam prorokuj. A w Betel więcej nie prorokuj, bo jest ono królewską świątynią i królewską budowlą”.

I odpowiedział Amos Amazjaszowi: „Nie jestem ja prorokiem ani nie jestem uczniem proroków, gdyż jestem pasterzem i tym, który nacina sykomory. Od trzody bowiem wziął mnie Pan i Pan rzekł do mnie: »Idź, prorokuj do narodu mego, izraelskiego«”.

PSALM RESPONSORYJNYPs 85

REFREN: ***Okaż swą łaskę i daj nam zbawienie***

Będę słuchał tego, co mówi Pan Bóg:
oto ogłasza pokój ludowi i świętym swoim.
Zaprawdę bliskie jest Jego zbawienie
dla tych, którzy się Go boją,
i chwała zamieszka w naszej ziemi.

Spotkają się ze sobą łaska i wierność,
ucałują się sprawiedliwość i pokój.
Wierność z ziemi wyrośnie,
a sprawiedliwość spojrzy z nieba.

Pan sam obdarzy szczęściem,
a nasza ziemia wyda swój owoc
Przed Nim będzie kroczyć sprawiedliwość,
a śladami Jego kroków zbawienie.

Z LISTU ŚWIĘTEGO PAWŁA APOSTOŁA DO EFEZJANEf 1,3-10

Niech będzie błogosławiony Bóg i Ojciec naszego Pana Jezusa Chrystusa, który napełnił nas wszelkim błogosławieństwem duchowym na wyżynach niebieskich w Chrystusie. W Nim bowiem wybrał nas przed założeniem świata, abyśmy byli święci i nieskalani przed Jego obliczem. Z miłości przeznaczył nas dla siebie jako przybranych synów przez Jezusa Chrystusa, według postanowienia swej woli, ku chwale majestatu swej łaski, którą obdarzył nas w Umiłowanym.

W Nim mamy odkupienie przez Jego krew, odpuszczenie występków według bogactwa Jego łaski. Szczodrze ją na nas wylał w postaci wszelkiej mądrości i zrozumienia, przez to, że nam oznajmił tajemnicę swej woli według swego postanowienia, które przedtem w Nim powziął dla dokonania pełni czasów, aby wszystko na nowo zjednoczyć w Chrystusie jako Głowie: to, co w niebiosach, i to, co na ziemi.

AKLAMACJAEf 1,17-18

Alleluja, Alleluja, Alleluja

Niech Ojciec naszego Pana Jezusa Chrystusa
przeniknie nasze serca swoim światłem,
abyśmy wiedzieli, czym jest nadzieja naszego powołania.

SŁOWA EWANGELII WEDŁUG ŚW. MARKAMk 6,7-13

Jezus przywołał do siebie Dwunastu i zaczął rozsyłać ich po dwóch. Dał im też władzę nad duchami nieczystymi.

I przykazał im, żeby nic z sobą nie brali na drogę prócz laski: ani chleba, ani torby, ani pieniędzy w trzosie. »Ale idźcie obuci w sandały i nie wdziewajcie dwóch sukien«.

I mówił do nich: »Gdy do jakiego domu wejdziecie, zostańcie tam, aż stamtąd wyjdziecie. Jeśli w jakim miejscu was nie przyjmą i nie będą was słuchać, wychodząc stamtąd strząśnijcie proch z nóg waszych na świadectwo dla nich«.

Oni więc wyszli i wzywali do nawrócenia. Wyrzucali też wiele złych duchów oraz wielu chorych namaszczali olejem i uzdrawiali.

PATRON TYGODNIA: BŁ. JAKUB DE VORAGINE, BISKUP I HAGIOGRAF

Urodził się ok. 1230 w Varagine (dziś: Varezzo) w genueńskiej rodzinie o starożytnych korzeniach. Już w 1244 został przyjęty do konwentu dominikańskiego, po czym otrzymał święcenia kapłańskie. Zaczął wykładać teologię i wiedzę biblijną w domach swego zakonu (w owych czasach w ponad 40 klasztorach płn. Włoch żyło tysiące mnichów).

W wieku 39 lat został przełożonym prowincjonalnym w Lombardii. Urząd ten pełnił do 1286.

Jako definitor dominikański wziął udział w synodach w Lucca (1288) i Ferrara (1290). Na prośbę Mikołaja IV podjął się roli mediatora między Genuą a papiestwem w związku ze wsparciem, które Genua udzieliła rebelii na Sycylii. Rozmowy zakończyły się sukcesem a papież, na prośbę kleru i mieszkańców Genui, powołał w 1292 Jakuba na arcybiskupa.

Na konsekrację Jakub udał się do Rzymu (której dokonali, w trakcie interregnum po śmierci Mikołaja, kardynałowie).

Jako arcybiskup wziął udział w synodzie w Indisse w 1293 i zajął się reformą kleru. Łożył na szpitale i klasztory, oraz odbudowę kościołów. Ponownie mediował, tym razem w ciągnącym się od dziesięcioleci konflikcie Gwelfów i Gibellinów (ci pierwsi popierali papiestwo, ci drudzy – cesarstwo…). Udało mu się, choć czasowo, pogodzić zwaśnione strony.

Zajmował się też relikwiami, w szczególności św. Syriusza (Siro), jednego z pierwszych biskupów Genui (ok. 324?). które udało mu się odnaleźć.

Przez całe życie zajmował się też pisaniem. Pozostawił po sobie, jak sam podaje, krótkie rozważania dotyczące Ewangelii oraz traktat Maryjny. Napisał też, gdy już był arcybiskupem (1293-1297), *Chronicon januense* (*Kronikę Genueńską*).

Głównym jednakże dziełem, które go unieśmiertelniło, jest *Złota Legenda* (*Legenda Aurea*, lub *Legenda Sanctorum*), czyli życiorysy świętych. Ta kolekcja, częściowo legendarnych i fantastycznych opisów życia najbardziej znanych świętych, o 177 (182?) rozdziałach, stała się najpopularniejszym religijnym – i nie tylko - dziełem Średniowiecza. Choć faktograficznie nieścisła to znacząco wzmagała i wzbogacała miłość i wiarę w Boga. Podzielona na części, zgodnie z podziałem roku kościelnego, napisana została oryginalnie po łacinie, ale już w XV w. przetłumaczono ją na francuski, włoski, czeski, angielski i niemiecki…

Jakub zmarł w 1298 w Genui i pochowany został w chórze (później jego szczątki złożono pod ołtarzem) kościoła św. Dominika. W 1798 relikwie przeniesiono do kościoła S. Maria di Castello. Dziś część z nich znajduje się także w konwencie dominikańskim w Varezzo.

Błogosławionym ogłosił go Pius VII w 1816. *(uroczystość 14 lipca)*

il.: **JAKUB DE VORAGINE NAUCZAJĄCY**, XIV w., inicjał w *Złotej Legendzie*, tłum. Jean de Vignay, manuskrypty Richelieu, Bibliothèque Nationale de France, Paryż; źródło: www.heiligenlexikon.de

INFORMACJE PARAFIALNE

- W piątki, po Mszy św. o ***18:00***, **KORONKA DO BOŻEGO MIŁOSIERDZIA**.
- **18.VII** (*sobota*): Nowenna do Matki Boskiej Nieustającej Pomocy o ***18:00***.
- Parafialny Zespół Caritas poszukuje lodówki koniecznej do przechowywania żywności o krótkim terminie ważności. Jeżeli ktoś z Państwa dysponuje sprawną lodówką a jest niepotrzebna i chciałby ją użyczyć Parafii proszony jest o kontakt z księżmi. Z góry ***dziękujemy!***
- Chrzty w lipcu w 4tą niedzielę miesiąca, **26.VII**, na sumie. Zgłoszenia do **17.VII** w kancelarii. Przygotowanie, dla rodziców i chrzestnych, **19.VII** po sumie, w kościele.
- ***Przypominamy i uwrażliwiamy!*** wszystkich, że w okresie wakacji tj. do **31.VIII**, z sakramentu pokuty (spowiedzi) będzie można korzystać tylko i wyłącznie PÓŁ GODZINY PRZED KAŻDĄ MSZĄ ŚW. W czasie Mszy spowiedzi nie będzie.
- ***Zachęcamy*** do lektury prasy i wydawnictw katolickich!

ŚLUBY

11.VII.2009 Sakrament Małżeństwa przyjęli:

Krzysztof KANABUS i **Kamila SKIBA**

tak już nie są dwoje, lecz jedno ciało *Mt 19, 6 Por. Rdz 2, 24*

ZAPOWIEDZI

- Zapowiedź II: **Artur RĘBIŚ**, kawaler, i **Aldona Edyta KOWALCZYK**, panna, oboje z Cieciszewa, parafia tutejsza
- Zapowiedź I: **Michał Zygmunt TEREBA**, kawaler z parafii św. Maksymiliana Kolbego w Warszawie, i **Katarzyna SERAFIN**, panna, parafia tutejsza
- Zapowiedź I: **Marcin Adam JABŁOŃSKI**, kawaler z Turowic, parafia tutejsza, i **Katarzyna Barbara ZAWADZKA**, panna z parafii św. Mikołaja w Wysokiej

Ktokolwiek wiedziałby o przeszkodach w zawarciu małżeństwa przez w/w osoby proszony jest o skontaktowanie się z Kancelarią Parafialną

ODESZLI

W ostatnim czasie odeszła z naszego grona:

śp. **Janina BIERNACKA**, † 7.VII.2009, l. 91

Wieczne odpoczywanie racz Jej dać Panie!

INTENCJE MSZALNE I MODLITEWNE

13.VII (*poniedziałek*)	*07:30*	za parafian z Michalina
14.VII (*wtorek*)	*07:30*	za parafian z Michalina za † Franciszkę, Józefa i Jana Latoszków, ks. Bogusława Giertugę
15.VII (*środa*)	*07:30*	za parafian z Michalina
16.VII (*czwartek*)	*07:30*	za parafian z Michalina
17.VII (*piątek*)	*18:00*	za † Weronikę, Franciszka, Jana, Wacława i Władysława Paradowskich i zmarłych z całej rodziny Paradowskich i Flaków
18.VII (*sobota*)	*18:00*	*Nowenna do Matki Bożej Nieustającej Pomocy* za † Zdzisława Pawlaka
19.VII (*niedziela*)	*8:45*	za † Edwarda Andziaka w IX rocznicę śmierci, Władysławę i Stanisława Serafin, Edwarda i Reginę Andziaków
	10:30	za † Andrzeja Kwietnia w IV rocznicę śmierci, Stanisława Kwietnia
	12:00	za parafian
	18:00	za † rodziców Kubejków i Bączkowskich

POLSKIE MADONNY (120): OPIEKUNKA RODZIN Z MAKOWA

W Makowie Podhalańskim, w rotabulum ołtarza kościoła parafialnego, znajduje się łaskami słynący obraz Matki Bożej.

Jest tu już co najmniej od 1590. To wtedy miejscowy proboszcz ks. Wojciech (Adalbert) Dąbski umieścił w ołtarzu drewnianego kościoła pod wezwaniem św. Klemensa, papieża, portret Bogurodzicy.

Później, w 1745, Matka Boża przeniesiona została do nowego kościoła, już murowanego – z drewnianą nawą - ku czci Przemienienia Pańskiego. Kościół, w którym Pani Makowska znajduje się do dnia dzisiejszego, późnoklasycystyczny, z wpływami austriackimi, powstał w XIX w.

O czasie powstania wizerunku makowskiego, swobodnej kopii Matki Bożej Częstochowskiej, świadczy wzmianka z kart księgi wizytacji z 1602: „*in maiori altare imago Beatae Mariae Virginis ab annis duodecim comparata, non tamen consecrata*", wspominająca o obecności obrazu w Makowie „*od dwunastu lat*", czyli roku 1590. Świadczy także technika powstania obrazu (92.5×135 cm), namalowanego temperą na desce lipowej, na podkładzie kredowym, od XVII w. bowiem stosowano już technikę olejną. Ponadto obraz zdradza analogie stylistyczne z wieloma krakowskimi dziełami z ok. 1600.

Wiadomo, że już w pierwszej połowie XVII w. wizerunek cieszył się szczególną czcią wiernych. W zapisie z 1643 mowa jest o dwóch srebrnych tabliczkach wotywnych, w 1679 o 28 wotach, trzy lata później – 49, a w 1684 o kolejnych 54.

Już w 1729 Matkę Bożą z Makowa nazywano „*imago, ut fertur gratiosa*" (łaskami słynącą), a w 1745 oficjalnie uznano ją za takową - aktem ordynariusza krakowskiego.

Choć dwukrotnie zaborcy kradli wota z kościołów – w szczególności w tzw. czasach *józefińskich* pod koniec XVIII w. (za cesarza austriackiego Józefa II), oraz później, na początku XIX w. – ich ilość nieustannie rosła. Do 1800 obraz otrzymał pięć srebrnych sukienek (w 1689, 1703, 1729, 1745 i 1782). Później sukienki sprawiono Matce Bożej w 1879, w 25-lecie ogłoszenia dogmatu Niepokalanego Poczęcia, oraz w 1904, na 50-lecie dogmatu. Przyozdabiano Ją także w srebrne korony (1684, 1904, 1924)...

Gdy po II wojnie światowej wydobyto, ukrywane przed niemieckim najeźdźcą, wota ze skrytki, naliczono się ich 2809 sztuk, w tym 80 sznurów korali i 300 kosztownych przedmiotów ze srebra i złota. Nie dziwi zatem, że w 1946 przed Panią Makowską „*książę niezłomny*", kard. Metropolita krakowski Adam Sapieha, oddał swoją archidiecezję Niepokalanemu Sercu Maryi...

W 1963 obraz uzyskał nową ramę i szafę projektu prof. Wiktora Zina...

Matka Boża z Makowa od początku obdarzała swój lud wieloma łaskami. Zachował się zapis z 1744 mówiący o ukazaniu się światła przed obrazem, które - na kształt gwiazdy - oświetlało go przez pół godziny. Wielokrotnie przypisywano Matce Bożej cudowne wyratowanie z nurtów często wzbierającej rzeki Skawy, przepływającej przez Maków. Jej opiece zawdzięczano też ocalenie miasta od ruiny w czasach II wojny światowej... Żyją też osoby modlitwie do Matki Bożej Makowskiej zawdzięczające odzyskanie wzroku...

Pani Makowska czczona jest także jako Opiekunka Rodzin:

„Do naszych rodzin Święta Rodzicielko, Ciebie i Syna ze czcią zapraszamy.
Weź w opiekę, błogosław rodzinę,
Wszystkie matki i ojców i dzieci,
Wioski w górach, miasteczko w dolinie,
Gdzie królujesz tu nam od stuleci" Marek Skwarnicki.

10.VI.1979 Opiekunkę Rodzin koronował Jan Paweł II w czasie pamiętnej Mszy św. na Błoniach Krakowskich („*...proszę was*" – papież błagał wtedy – „*abyście nigdy nie zwątpili i nie znużyli się, i nie zniechęcili, abyście nie podcinali sami tych korzeni, z których wyrastamy...*") – jedyny raz w historii, gdy opuściła Ona swoją parafię... Rok później tak mówił do pielgrzymów z Makowa: „*Pragnienie ukoronowania tego obrazu zrodziło się we mnie podczas wizytacji w waszej parafii. Matka Boża spełniła też prośbę, którą wtedy, kończąc wizytację w Makowie, Jej pokornie i serdecznie przedkładałem. Prosiłem Ją, aby procesja Bożego Ciała, która przez kilkadziesiąt lat nie mogła wyruszyć z obrębu Wawelu, mogła wreszcie znaleźć swoją drogę na ulice miasta Krakowa, a także na Rynek. Co też się stało. I dlatego ta koronacja była spełnieniem szczególnego długu mojego serca wobec Matki Bożej. Tej, którą wy czcicie w waszym makowskim obrazie*".

adres: Sanktuarium Matki Bożej Opiekunki i Królowej Rodzin, ul. Kościelna 14, 34-220 Maków Podhalański
il. OPIEKUNKA RODZIN, Maków Podhalański — źródło: www.misterium.ksu.pl

MSZE ŚWIĘTE	niedziela i uroczystości obowiązujące:	***08:45, 10:30, 12:00*** (suma), ***18:00***
	święta pracujące:	***08:45, 18:00***
	dni powszednie:	***07:30*** (codziennie), ***18:00*** (Pt – Sb)
KANCELARIA PARAFIALNA	tel. **(22) 754 47 32**, fax. **(22) 754 41 02**; e-mail: ***swzygmunt.slomczyn@op.pl***	
	dni powszednie (z przerwą na Mszę św. i nabożeństwa):	***08:00–09:30, 17:00–19:00***
	soboty, niedziele i święta:	Nieczynna
WWW	***www.swzygmunt.knc.pl***	
KSIĘŻA	Dziekan Proboszcz mgr **Józef NOWACKI**, Wikariusz mgr **Marcin KLOTZ**	